

ואולי הקדמה

דר' סלינה משיח

עט לכל קיץ ולכל עת קץ: הסופרת האהובה, **דבורה עומר**, הלכה לעולמה, אך קולה השר את ילדותנו ימשיך לשורר בקול דמויותיה הצורבות את תודעת הילדים, שהיו ועודם.

המחנכת, החוקרת והסופרת **הרצליה רז**, שתזכה לחיים ארוכים, נפרדת מעמנו במלים הבאות. לבקשתה, מצורף מכתב של פרידה:

מכתב פרידה

אני, **הרצליה רז**, כותבת מכתב פרידה לחברות ולחברים קוראי כתב העת **ספרות ילדים ונוער** ולהמוני תלמידיי המפוזרים אי-שם. אני נפרדת מכולכם, כי הזקנה קפצה עלי, גופי בוגד בי, בעיקר העיניים חדלו מראות ולכן אינני מסוגלת ליצור או להגיע למקומות מפגש.

אני מאחלת לכולכם שנים של יצירה ועבודה פורייה.

לידיעתכם, אוצרותי הרוחניים מסודרים בשלושה ארכיונים:

1. **בגנזים** (ארכיון הסופרים בא"י הנמצא **בבית אריאלה** בתל-אביב). ישנם ספרי שירה וסיפורת לילדים ולמבוגרים שכתבתי, מכתבים וחומרים אישיים.
2. **במכללה האקדמית לחינוך ע"ש דוד ילין** בבית הכרם בירושלים, חומר מדעי העוסק בספרות ילדים (85 כרכים) והוא עומד לשירותם של חוקרים, מורים ותלמידים. האחראיות לעניין הן הספרניות רננה גרין-שוקרון ודניה אייזנברג.
3. **בספריה המוסיקולוגית** בירושלים (כרגע ליד הספרייה הלאומית בגבעת רם), ישנו אוסף שירי ארץ ישראל שלי ומחקרים בנושאים: "שירי ערש של עדות ישראל", "שירי רחוב" ו"בלדות כפרחי מלחמה".
4. את כרטיסיות "שירי ארץ ישראל" מסרתי לאליהו הכהן. כתובתו בספר הטלפונים.

אתם מוזמנים לבוא ולהתבשמ.

בברכה
הרצליה רז